

SZENTJÁNOSI CSABA

Az idő rongyai

*Fényeid ellen mit tegyek,
megvakítod az utat,
ráncossá válik a víz,
gondolkoznak a kutak.*

*Életed ellen mit tegyek,
a jövő nagy látomás;
feldobja lábát, fejével
nagyot üt a kalapács.*

*Megérted-e, hogy fáj, vakít
szívemben a szerelem,
világító arcodat
életem fölé teszem.*

*Megérted-e, hogy szívemet
húzom fel, nem az órát.
Érted-e, hogy a halottak
levetett időd hordják.*

Égvirág

*Hogy nem élsz,
abból látom,
kidobják
a kenyeret,
hogy nem vagy itt,
abból tudom,
hogy a
világ beteg.*

*Hogy nem vagy itt,
abból tudom,
nem csenget senki,
 csak kopog az eső,
az üres világban
lábnyomommal van teli
a temető.*

*Hogy nem vagy itt,
mégis – tudja mindenki,
az égen nincs virág,
s nem is mer senki
 egyet odatenni...*